

af hensyn til repræsentanten maa være omvalg, stemmer man imidlertid ogsaa paany paa en varamand. Valget omfatter altsaa altid baade repræsentant og varamand. Med de partisammenslutninger vi fortiden har her i landet, er det noksaa almindeligt, at repræsentanten f. eks. er ren høire og varamanden frisindet venstre eller omvendt. Det er saaledes tilfældet i flere kredse i hovedstaden.

Hvorledes har saa kvinderne stillet sig i valgarbeidet?

De har udvist stor interesse og arbejdsdygtighed. Alle partier benytter dem meget i sin agitation. Kvinder reiser saaledes land og strand over og holder foredrag.

Det er næsten blevet fast regel, at hvor der holdes valgforedrag, er der en mandlig og en kvindelig taler. Man arbejder ved hinandens side hver indenfor sit parti. Og jeg tror, jeg tør sige, at kvinderne hele landet over, men kanske mest i byerne, besjæles af en egen iver og glød. Det er en underlig, stor følelse, dette, at høre med til de nye, friske kræfter, som for første gang tilføres vort samfund. Ganske karakteristisk er det, at valgagitationen for en stor del ledes med særlig henblik paa kvinderne, og aviserne har spaltelange artikler: *Til kvinderne!*

Desværre ser det smaat ud til, at der kommer nogen kvinde paa stortinget denne gang. Der er opstillet tre kvinder som repræsentanter i hele landet, men ingen af dem har udsigt til at gaa igjennem.

Frøken *Gina Krog*, formand i Norske kvinders nationalraad, kvindesagens utrættelige forkjæmper, er af venstre opstillet som repræsentant i Uranienborg kreds, Kristiania. Desuden har socialisterne opstillet fru Martha Tajnæs i Hammersborg kreds, Kristiania, og frøken Garfjeld i Tromsø by. Men paa mange steder er der opstillet kvinder som varamænd.

Valget er alt saa smaat begyndt i det nordligste af Norge. Med spænding ka-

ster ogsaa vi kvinder os over telegrammerne om udfaldet; den ting, selv at have ret og selv at have ansvar giver os ved dette stortingsvalg forøget interesse.

Kristiania, 10. Oktbr. 09.

Sofie Voss.

Vielsesritualet.

Det har nok ikke været noget let Arbejde for Udvalget i Dansk Kvindesamfund at faa udarbejdet Forslaget til et nyt Vielsesritual, saaledes som Forholdene var.

Imidlertid er det dog lykkedes at faa det fjernet, som ligefrem vakte Forargelse, især hos Kvinderne, men dog vel ogsaa hos de fleste Mænd. — Og det var jo dog især det, Dansk Kvindesamfund tilsigtede med det nye Forslag.

Altfor længe har Kirken gjort Kvinden stor Uret og Sorg ved paa hendes Vielsesdag at rette de Skriftsteder til hende, som Paulus og Peder havde henvendt til Østens Kvinder i den fjerne Oldtid. De har gjort stor Skade og vakt pinlige Følelser hos mangen Brud, naar hun stod for Herrens Alter og maatte høre de Ord af Præsten, at fra nu af skulde hun være sin Nærastes Undersaat; thi det ligger i Ordet »underdanig«.

Det vilde derfor efter min Mening være sørgeligt, om det nye Ritual skulde blive »valgfrit«, saa at en Del Præster enten af Ligegyldighed eller Vane kan vedblive at pine Kvinden med det gamle Ritual.

Der er ogsaa Skriftsteder, som jeg ikke synes burde findes i det nye Forslag, saaledes Pauli Ord i Efeserbrevet 5. Kap.: »I Mænd, elsker Eders Hustruer, ligesom Kristus elskede Menigheden og hengav sig for den«.

Men Kristus elskede Menigheden med en forbarmende Kærlighed fuld af Naade og Miskundhed, som Menigheden aldrig burde blive færdig med at takke ham for. — Det er dog ikke den Kærlighed, en Brud venter af sin Brudgom; hun ved med sig selv, at hun yder ham den samme Kærlighed, som han havde. — Saaledes ikke Menigheden overfor Kristus!

Det er nok først, naar Kongesønnens